

Manual AELPA do parlamentarario

Manual AELPA del parlamentario

AELPA manual of the parliamentarian

53
Regap

SARMIENDO MÉNDEZ, J. A. (COORD.)
Editorial Wolters Kluwer, Madrid, 2016, 363 pp.

Regap

RECENSIONES

A recente publicación pola editorial Wolters Kluwer do *Manual AELPA del parlamentario* supón unha excelente ocasión para reflexionar acerca da nova situación que rodea as institucións parlamentarias no século XXI.

En efecto, esta obra colectiva na cal participaron un total de 34 autores, todos eles letrados das Cortes Xerais ou dos parlamentos autonómicos españois e profesores universitarios, serve para pór ao día os coñecementos que a doutrina constitucional española ten en relación cos problemas que rodean o funcionamento dos lexislativos e as vías de potenciación das súas funcións no sistema político contemporáneo.

Deste xeito, os letrados da Asemblea de Madrid Esteban Greciet, Ana del Pino Carazo e Javier Sánchez comezan o texto do manual analizando a sesión constitutiva do Parlamento, o Estatuto dos deputados e as prerrogativas parlamentarias.

Cabe destacar, en relación con estes temas do capítulo primeiro, que nos atopamos ante aspectos importantemente debatidos no debate político actual, como son os dereitos retributivos dos representantes públicos e cal é o alcance da inviolabilidade, a inmunidade e o aforamento dos parlamentarios. As solucións que apuntan os autores preséntanse como afortunadas, pois están na liña de consolidar os dereitos fundamentais dos cargos representativos conforme o artigo 23 da Constitución, á vez que achegan á cidadanía os seus representantes públicos.

Ángel Luis Sanz Pérez, letrado maior do Parlamento de Cantabria, detense en explicar o proceso de adquisición da condición de parlamentario e, de forma paralela, as causas de perda da citada condición. Trata tamén dunha forma detallada cales son os motivos de suspensión da condición de parlamentario e o xeito en que esta situación afecta ao funcionamento das cámaras parlamentarias.

No capítulo correspondente aos grupos parlamentarios, o profesor Sarmiento Méndez trata a rica problemática que se suscita en relación cos requisitos para constituír grupo parlamentario e da complicada convivencia que en ocasións teñen os deputados no seo dos grupos, o cal dá lugar a eventuais modificacións ao longo da lexislatura. Toma coñecemento tamén neste capítulo do papel totalmente protagonista que adquiriron os grupos parlamentarios como comparecencia dos partidos políticos nos lexislativos contemporáneos.

Os órganos de dirección dos parlamentos son analizados polas letradas da Asemblea de Murcia, que analizan a elección, as competencias e as funcións do presidente das cámaras e o papel máis complexo da mesa como órgano colexiado de goberno, analizando as súas funcións parlamentarias e aquelas outras de carácter administrativo económico orzamentario e patrimonial. Paralelamente, Blanca Belmonte Peláez dá conta da repartición de funcións que os ordenamentos parlamentarios fan en relación coa xunta de voceiros, a súa orixe histórica e a súa posición como fonte normativa e órgano de goberno das cámaras. A letrada asturiana analiza detidamente a composición da xunta de voceiros, o seu funcionamento, a programación dos traballos e a actividade da cámara, e os debates parlamentarios.

O comentario e análise do parlamento como institución descentralizada a través das comisións recae na responsabilidade de Luis González del Campo e Jesús María Corona Ferrero, que se encargan de analizar as distintas orixes das comisións parlamentarias e a súa clasificación atendendo aos criterios temporal e funcional, para concluír cunha desagregación dos criterios de constitución e composición das comisións e a determinación do número dos seus membros e designación destes, dándolle unha especial relevancia á presidencia e á mesa como órganos de goberno das comisións parlamentarias.

O letrado do Parlamento de Cataluña Francesc Pau i Vall analiza as comisións de investigación parlamentarias, deténdose no aspecto máis polémico, consistente na obrigatoriedade dos convocados a comparecer e declarar no seo deste tipo de comisións.

Laura Seseña Santos, letrada das Cortes de Castilla e León, explica pormenorizadamente o papel do pleno e da deputación permanente tanto no seu enfoque histórico como no réxime xurídico actual e os seus problemas de ordenación á luz da xurisprudencia do Tribunal Constitucional e da doutrina parlamentaria máis recente.

As letradas da Asemblea de Madrid Esther de Alba Bastarrechea, Blanca Cid Villagrasa e Tatiana Recorder Vallina proceden a analizar os medios persoais e materiais ao servizo do Parlamento, dando conta de conceptos clave para a comprensión dos lexislativos contemporáneos, como os que fan referencia á autonomía normativa, organizativa e de policía e administrativa que están consagrados no noso ordenamento xurídico. A partir destes conceptos previos, analízase detalladamente o alcance dos medios persoais ao servizo do Parlamento e dos medios materiais analizados nos aspectos financeiros, orzamentarios, de contratación e demaniais.

A letrada das Cortes de Aragón Carmen Rubio de Val ocúpase no capítulo X de analizar as disposicións xerais de funcionamento, as sesións, a orde do día e os debates. Estes aspectos de gran relevancia na vida cotiá das cámaras son analizados desde unha perspectiva incisiva e facendo fincapé nos problemas que suscitan as ordenacións que han de levar a cabo as xuntas de voceiros en relación cos debates parlamentarios e o papel das presidencias en relación co mantemento da orde e a evitación do obstrucionismo parlamentario.

Esther Serrano Ruiz, letrada do Parlamento da Rioxa, ocúpase de analizar o tema da disciplina parlamentaria e máis concretamente as sancións por incumprimento dos deberes dos deputados, as chamadas á cuestión e á orde dentro do recinto parlamentario. O seu comentario vai máis alá dunha descrición do ordenamento parlamentario español na materia, xa que analiza criticamente os deberes dos parlamentarios e as consecuencias do seu incumprimento.

O letrado da Asemblea de Extremadura Francisco Javier Ciriero Soletto estuda detalladamente a función tradicionalmente esencial dos parlamentos consistente na aprobación das leis. Seguindo o esquema clásico, analiza a iniciativa legislativa nas súas diversas modalidades e posteriormente a fase nuclear do procedemento, consistente na presentación das emendas e os debates plenarios e de comisión. Este capítulo complétase cos traballos dos letrados do Parlamento de Andalucía Plácido Fernández-Viagas Bartolomé, Carmen Noguerol Rodríguez e Vicente Perea Florencio, os cales dan conta dos procedementos especiais referidos á competencia legislativa plena das comisións parlamentarias, o control parlamentario das disposicións do Goberno con forza de lei e a tramitación do proxecto de lei en lectura única.

Pola súa banda, o antigo letrado maior do Parlamento de Andalucía José Antonio Víboras Jiménez trata unha materia moi propia da súa especialidade como profesor de dereito financeiro, como é o proxecto de Lei de orzamentos. Respecto desta cuestión, detense en analizar a xurisprudencia constitucional en relación coas limitacións no contido da Lei de orzamentos e as especificidades do procedemento de aprobación do orzamento. Finalmente e en relación coa materia legislativa, Ángel Marrero García-Rojo trata das especialidades das proposicións de lei, e o actual letrado maior secretario xeral do Parlamento de Andalucía, Javier Pardo Falcón, da retirada dos proxectos e proposicións de lei.

A letrada do Parlamento vasco Montserrat Auzmendi del Solar explica no capítulo XIX a materia correspondente ao outorgamento de autorizacións e outros actos do Parlamento, así como o outorgamento e a retirada da confianza. Outro letrado da cámara vasca, Josu Osés Abando, dá conta das interpelacións parlamentarias, tanto respecto aos seus requisitos procedementais como ao tratamento das mocións que derivan delas. A actividade rogatoria das cámaras vese completada polo estudo de Juan Carlos Areizaga Hernández e Andoni Iturbe Mach, que realizan unha análise pormenorizada das preguntas parlamentarias. Por outro lado, Alberto Figueroa Laraudogoitia, antigo letrado maior do Parlamento vasco, trata as proposicións non de lei tanto na súa tramitación como no importante trámite de cualificación e admisión por parte da mesa das cámaras.

O catedrático de dereito administrativo Martín María Razquin Lizarraga leva a cabo no capítulo XXIII do libro unha análise exhaustiva das comunicacións do Goberno, afondando no exame dos programas e plans remitidos polo Executivo e as informacións gubernamentais. Ponlle colofón ao libro o traballo relativo ás propostas de nomeamento e designación de persoas

regap

RECENSIONES

e os asuntos en trámite á terminación do mandato do Parlamento que fixeron os letrados do Parlamento vasco Areizaga Hernández e Iturbe Mach.

María Aneiros González
Letrada do Parlamento de Galicia